

Rozważania Biblijne - 18 lipca

Drugie czytanie z listu do Efezian 2, 13 - 18

Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części [ludzkości] uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur - wrogość. W swym ciele pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości. A przyszedłszy zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy blisko, bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.

– Paweł mówi tu o dwóch grupach pierwszych chrześcijan :

* tych , którzy mają pochodzenie żydowskie

* i tych, którzy pochodzą ze środowisk pogańskich

Kiedy Paweł przybył do Efezu, zastał tam już dwunastu nowych chrześcijan pochodzenia żydowskiego, których wcześniej zgromadził wokół siebie inny Uczeń Jezusa - Apollos.

- « Kiedy Apollos znajdował się w Koryncie, Paweł przeszedł okolice wyżej położone, przybył do Efezu i znalazł jakichś uczniów. » (Dz 19,1)

Paweł kontynuuje prace Apollosa. Zgodnie ze swym zwyczajem, idzie nauczac do synagogi. Niektorzy jej czlonkowie sa mu przeciwni i po trzech miesiacach, Pawel musi szukac innego miejsca na spotkania. Tymczasem wspolnota chrzescijan ciagle sie powieksza - dolaczaja do niej chrzescijanie pochodzenia poganckiego.

- « *aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka* »
- « *i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości...* »
- « *W Nim także i wy usłyszawszy słowo prawdy, Dobrą Nowinę waszego zbawienia, w Nim również uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią. Ducha Świętego, który był obiecany. On jest zadatką naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.* « (Ef 1, 13-14)

Izrael jako pierwszy uslyszal o Bozych planach. Natomiast inne narody (dla Zydow poganie) mogly o nich uslyszec dopiero z przyjsciem Chrystusa. Pawel mowil o tym w Antiochi Pizydyjskiej, gdzie zwraca sie do Zydow, ktorzy dosc ostro sie mu sprzeciwiali : «*Należało głosić słowo Boże najpierw wam. Skoro jednak odrzucacie je i sami uznajecie się za niegodnych życia wiecznego, zwracamy się do pogan.* » (Dz 13,46)

We fragmencie listu, który dzis czytamy, Pawel zwraca sie do chrzescijan nawroconych z poganstwa : « *teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy nigdy byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa.* » Nastepnie rozwija temat pojednania i jednosci miedzy dwoma grupami, co wydaje sie im wowczas trudnym do zrealizowania. Nie chodzi tu o trudnosci interpersonalne ale bardziej o sama wiare chrzescijanska. Pawel tłumaczy im, ze kimkolwiek byli przed chrztem – poganami czy zydami – teraz liczy sie przede wszystkim to, ze zostali zanurzeni w Chrystusie, ze otrzymali nowe zycie.

« zburzył rozdziałający je mur – wrogość »

- Te słowa nawiązują do uprzedzeń Żydów do nie-Żydów i odwrotnie.
- Możliwe, że Paweł nawiązuje tu również do muru istniejącego wówczas na placu przed Świątynią Jerozolimską. Centralna część tego placu była zarezerwowana wyłącznie dla Żydów, nazywano ją « przedsionkami Izraela ». Na murze oddzielającym od reszty placu wisiała tablica zabraniająca wejścia « nie-Żydom », pod groźbą kary śmierci. To dlatego pewnego dnia doszło do zamieszek, gdy Paweł wszedł do Świątyni z Trofimem, który był Grekiem :
- « *Kiedy zaś siedem dni dobiegało końca, Żydzi z Azji zobaczyli go w świątyni, podburzyli cały tłum i rzucili się na niego z krzykiem: «Izraelici! Na pomoc! To jest człowiek, który wszędzie naucza wszystkich przeciwko narodowi i Prawu, i temu miejscu, a nadto jeszcze Greków wprowadził do świątyni i zbezcześcił to święte miejsce». Przedtem bowiem widzieli z*

nim w mieście Trofima z Efezu i sądzili, że Paweł wprowadził go do świątyni. Poruszyło się całe miasto, zbiegł się lud, porwali Pawła i wlekli go poza świątynię. Natychmiast też zamknięto bramy. Gdy usiłowali go zabić, doszła do trybuna kohorty wiadomość, że cała Jerozolima jest wzburzona. Natychmiast wzięli żołnierzy i setników i zbiegł do nich na dół. Na widok trybuna i żołnierzy zaprzestano bić Pawła. » (Dz 21, 27-32)

– W tym samym liście, kilka zdań przed czytany dziś fragmentem, Paweł pisze :

* « *Dlatego pamiętajcie, że niegdyś wy - poganie co do ciała, zwani "nieobrzezaniem" przez tych, którzy zowią się "obrzezaniem" od znaku dokonanego ręką na ciele - w owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy względem społeczności Izraela i bez udziału w przymierzach obietnicy⁵, nie mający nadziei ani Boga na tym świecie. » (Ef 2, 11-12)*

W pierwszym rozdziale tego listu, pisał o planie miłości i pojednania między wszystkimi ludźmi w Chrystusie i przez Chrystusa.

• « *przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli według swego postanowienia, które przedtem w Nim powziął dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi. » (Ef 1, 9-10)*

Paweł tłumaczy, że teraz nastąpi Nowe Przymierze, przypieczętowane przez Jezusa Chrystusa., który « *przyszedłszy zwiastował pokój nam, którzyśmy daleko, i pokój tym, którzy blisko, bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca. »*

Ewangelia według Marka 6, 30 - 34

Wtedy Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co działali i czego nauczali. A On rzekł do nich: «Pójdźcie wy sami osobno na miejsce pustynne i wypocznijcie nieco!». Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu. Odpłynęli więc łodzią na miejsce pustynne, osobno. Lecz widziano ich odpływających. Wielu zauważyło to i zbiegli się tam pieszo ze wszystkich miast, a nawet ich uprzedzili. Gdy Jezus wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi, byli bowiem jak owce nie mające pasterza. I zaczął ich nauczać.

– Uczniowie, których Jezus wysłał po dwóch na misje, właśnie wracają i « *opowiadają Mu wszystko, co działali i czego nauczali. »* Głosili Dobrą Nowinę,

uzdrawiali chorych, wypędzali złe duchy. Ich misje są jakby doskonałym przedłużeniem działalności Jezusa :

* Wszystkie one zaczęły się w Galilei.

* Wszystko dzieje się też w podobnym kontekście : „ *Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą gdy Jan został uwięziony.* » (Mk 1,14) A gdy uczniowie są na misjach, Jan Chrzciciel zostaje aresztowany i zabity : (Mk 6, 17-29)

« Wtedy Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co działali i czego nauczali. »

- Po raz pierwszy, Marek nazywa tu dwunastu uczniów Jezusa, Apostołami. Słowo apostoł znaczy posłany na misję.

“On rzekł do nich: «Pójdźcie wy sami osobno na miejsce pustynne i wypocznijcie nieco! ... Odpłynęli więc łodzią na miejsce pustynne, osobno. »”

- *“Nad ranem, gdy jeszcze było ciemno, Jezus wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił.” (Mk 1, 35)*
- *“ Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno się trudzą ci, którzy go wnoszą. Jeżeli Pan miasta nie ustrzeże, strażnik czuwa daremnie. Daremny jest dla was wstawać przed światem, wysiadywać do późna - dla was, którzy jecie chleb zapracowany ciężko; tyle daje On i we śnie tym, których miłuje.” (Ps 127, 1-2)*

“Odpłynęli więc łodzią na miejsce pustynne, osobno. Lecz *widziano ich odpływających. Wielu zauważyło to i zbiegli się tam pieszo ze wszystkich miast, a nawet ich uprzedzili.* ”

- Jezus radzi Apostołom odpocząć i nabrać sił, by lepiej mogli służyć tłumom, które kroczyły za nimi.

- Marek często wspomina o obecności tłumów wokół Jezusa czy Apostołów, podkreślając w ten sposób pilność misji.=

- *“Potem wyszedł znowu nad jezioro. Cały lud przychodził do Niego, a On go nauczał. » (Mk 2,13)*
- *“Znowu zaczął nauczać nad jeziorem i bardzo wielki tłum ludzi zebrał się przy Nim. Dlatego wszedł do łodzi i usiadł w niej [pozostając] na jeziorze, a cały lud stał na brzegu jeziora.” (Mk 4,1)*
- *“Ludzie biegali po całej owej okolicy i zaczęli znosić na noszach chorych, tam gdzie, jak słyszeli, przebywa. I gdziekolwiek wchodził do wsi, do miast czy osad, kładli chorych na otwartych miejscach i prosili Go, żeby choć*

frędzli u Jego płaszczu mogli się dotknąć. A wszyscy, którzy się Go dotknęli, odzyskiwali zdrowie. » (Mk 6, 55-56)

- *« Jezus zaś oddalił się ze swymi uczniami w stronę jeziora. A szło za Nim wielkie mnóstwo ludu z Galilei. Także z Judei, z Jerozolimy, z Idumei i Zajordania oraz z okolic Tyru i Sydonu szło do Niego mnóstwo wielkie na wieść o Jego wielkich czynach. Toteż polecił swym uczniom, żeby łódka była dla Niego stale w pogotowiu ze względu na tłum, aby się na Niego nie tłoczyli. Wielu bowiem uzdrowił i wskutek tego wszyscy, którzy mieli jakieś choroby, cisnęli się do Niego, aby się Go dotknąć.» (Mk 3,7-10)*

Gdy Jezus dopłynął i wysiadł z łodzi, **“ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi, byli bowiem jak owce nie mające pasterza. I zaczął ich nauczać. »**

- Najpierw ich nauczał i dopiero potem rozmnożył chleby (Mk 6,35-44)

Zlitował się

- W tekście greckim użyte jest tu słowo « splangna », które znaczy « łono », będące synonimem hebrajskiego « rahamim », najczęściej tłumaczonego jako miłosierdzie.

« byli bowiem jak owce nie mające pasterza »

- Słowa te nawiązują do dzisiejszego, pierwszego czytania. Przez wiele wieków oczekiwano prawdziwego Pasterza-Mesjasza. Marek wyraźnie wskazuje, że On już nadszedł...że to On właśnie naucza, uzdrawia i wypędza złe duchy...
- Marek w przeciwieństwie do Jana, nie rozwija tu bardziej tematu dobrego pasterza ale wyraźnie go sygnalizuje.